

1 Bestaan van een betalingsbevelprocedure

Finland kent een speciale betalingsbevelprocedure, die specifiek bedoeld is voor het innen van niet-betwiste schulden. In deze gevallen kan de verweerder bij een zogeheten verstekvonnis worden bevolen om zijn of haar schuld aan de eiser te betalen.

Acties kunnen ook aanhangig worden gemaakt door via internet een verzoek om een dagvaarding in te dienen. Daarvoor kan een elektronisch formulier worden gedownload van de website van de Finse justitie (<https://oikeus.fi/en/>). Voor meer informatie, zie "Geautomatiseerde verwerking – Finland".

1.1 Toepassingsgebied van de procedure

1.1.1 Welke zaken komen in aanmerking voor deze procedure (bijvoorbeeld alleen geldelijke vorderingen, alleen contractuele vorderingen, etc.)?

De procedure kan worden gebruikt voor alle typen geldelijke vorderingen waarover de partijen onderling contractueel overeenstemming kunnen bereiken.

1.1.2 Bestaat er een maximumbedrag voor de waarde van de vordering?

Nee. Er geldt geen maximum- of minimumbedrag voor de vordering.

1.1.3 Is het gebruik van deze procedure facultatief of verplicht?

De procedure is vrijwillig.

1.1.4 Kan de procedure gebruikt worden als de schuldenaar in een andere lidstaat of buiten de EU woont?

Er is in beginsel geen regel die bepaalt dat de verweerder in Finland moet wonen. Om deze procedure te kunnen toepassen, moet een Finse rechtbank echter jurisdictie hebben. Zo wordt het forum krachtens de Brussel I-verordening bepaald volgens de hoofdregel dat een zaak betreffende een eis tot betaling moet worden behandeld door een rechtbank van de woon- of verblijfplaats van de verweerder.

1.2 Bevoegde rechtbank

De bevoegde rechtbank in deze aangelegenheden is de algemene rechtbank van eerste aanleg. In Finland zijn dit de districtsrechtbanken (*käräjäoikeus*). De algemene regel is dat de districtsrechtbank van de plaats waar de verweerder woont of verblijft de bevoegde rechtbank is. Op de betalingsbevelprocedure zijn de normale bepalingen inzake rechterlijke bevoegdheid van toepassing (zie "Rechterlijke bevoegdheid – Finland").

1.3 Vormvoorwaarden

1.3.1 Is het gebruik van een standaardformulier verplicht? (Zo ja, waar kan dit formulier worden verkregen?)

Verzoeken om een dagvaarding moeten schriftelijk worden ingediend, en in dit inleidende verzoek moeten specifieke gegevens worden vermeld: de vordering, de gronden (kort), een eventuele vordering van de kosten van het aanhangig maken van de gerechtelijke actie en de contactgegevens van de eiser en de verweerder. Verzoeken om een dagvaarding moeten worden ondertekend.

Op nationaal niveau zijn er geen standaardformulieren beschikbaar. Bepaalde districtsrechtbanken hebben zelf formulieren ontworpen, maar er bestaat geen verplichting om deze te gebruiken.

Niet-betwiste vorderingen kunnen ook worden ingesteld door via internet een verzoek om een dagvaarding in te dienen. Daarvoor kan een elektronisch formulier worden gedownload van de website van de Finse justitie (<https://oikeus.fi/en/>).

1.3.2 Moet ik worden vertegenwoordigd door een advocaat?

Noch de eiser, noch de verweerder is verplicht om een advocaat in de arm te nemen. Vertegenwoordiging door een advocaat is echter altijd toegestaan.

1.3.3 Hoe gedetailleerd moet mijn beschrijving van de grondslag van de schuldvordering zijn?

De gronden voor de vordering moeten worden vastgesteld, zodat de vordering kan worden onderscheiden van andere vorderingen.

1.3.4 Moet ik beschikken over geschreven bewijs omtrent de schuldvordering? Zo ja, welke documenten mag ik daarvoor gebruiken?

In zaken betreffende de inning van niet-betwiste schulden hoeft geen bewijs te worden aangedragen. De eiser moet alleen voldoende bewijs presenteren als de verweerder de eis betwist.

1.4 Afwijzing van het verzoek

Indien de verweerder de in het inleidende verzoek uiteengezette vordering op redelijke gronden betwist, zodat de vordering niet langer niet-betwist is, vormt dat in de praktijk een beletsel om het verzoek bij verstek toe te wijzen. Een andere situatie die zich kan voordoen is dat het verzoek om een dagvaarding wordt afgewezen; dit gebeurt voornamelijk als de districtsrechtbank in kwestie niet bevoegd is of als de eiser, ondanks dat hij of zij daartoe is aangespoord, verzuimt om tekortkomingen in zijn of haar verzoek te corrigeren. In beginsel is het ook mogelijk dat een gerechtelijke actie onmiddellijk in een vonnis wordt verworpen omdat de vordering duidelijk ongegrond is, d.w.z. dat de vordering geen rechtsgrondslag heeft. Als een vordering geen rechtsgrondslag heeft, zal de rechtbank de geldigheid van de vordering niet toetsen.

1.5 Hoger beroep

De eiser kan geen beroep instellen tegen een bevinding dat een vordering niet als niet-betwist kan worden verwerkt als de verweerder besluit de vordering te betwisten. In dergelijke omstandigheden zal de zaak worden behandeld door de districtsrechtbank in een normale civiele procedure. De eiser kan echter beroep instellen tegen seponering of afwijzing van zijn of haar vordering.

1.6 Aanvechten van de vordering

Deze vraag is geformuleerd met in gedachten het type systeem waarin eerst een "verstekvonnis / betalingsbevel" wordt afgegeven en de verweerder daarna pas de kans krijgt om bezwaar aan te tekenen. In Finland wordt de vordering eerst aan de verweerder toegezonden en wordt vervolgens, als de verweerder de vordering niet betwist, een verstekvonnis gewezen.

De districtsrechtbank zal er bij de verweerder op aandringen om vóór het verstrijken van een specifieke termijn schriftelijk op de gerechtelijke actie te reageren. De termijn zal worden vastgesteld door de districtsrechtbank en bedraagt meestal twee tot drie weken. In het verweerschrift van de verweerder moet worden vermeld of hij of zij de vordering betwist en zo ja, op welke gronden. Ook kan de verweerder in zijn of haar verweerschrift aangeven, indien van toepassing, welk bewijs hij of zij van plan is te presenteren en kan de verweerder vergoeding van de kosten eisen. Voorts moet de verweerder zijn of haar contactgegevens vermelden en het verweerschrift ondertekenen.

1.7 Gevolgen van de aanvechting van de vordering

Als de verweerder zijn of haar verzet binnen de vastgestelde termijn kenbaar maakt, zal de vordering niet langer niet-betwist zijn en kan geen verstekvonnis worden gewezen. In deze omstandigheden zal de zaak automatisch volgens de normale civiele procedure worden behandeld.

1.8 Wat als de schuldenaar de schuldvordering niet tijdig aanvecht?

1.8.1 Wat moet men doen om een uitvoerbare beslissing te verkrijgen?

Als de verweerder zich niet binnen de vastgestelde termijn tegen de vordering verzet, wordt het bedrag van de vordering bij een verstekvonnis toegewezen. Het vonnis is onmiddellijk uitvoerbaar.

1.8.2 Is deze beslissing definitief of is er nog een beroepsmogelijkheid?

De verweerder kan geen beroep instellen tegen een verstekvonnis van een hof van beroep (*hōvioikeus*), maar heeft de optie om een verzoek om wat "terugverwijzing" wordt genoemd in te dienen bij de districtsrechtbank. Terugverwijzing houdt in dat de districtsrechtbank die het verstekvonnis heeft gewezen de zaak opnieuw tegen het licht houdt met het oog op een eventuele herziening. Verzoeken om terugverwijzing moeten worden ingediend binnen dertig dagen na de datum waarop de verweerder de kennisgeving van het verstekvonnis heeft ontvangen. Als er geen verzoek om terugverwijzing wordt ingediend, blijft het verstekvonnis van kracht.

Laatste update: 15/02/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.